

Durmuş Hocaoğlu

Büyük Manevra: III

Yeniçağ, “Analiz”, 26 Kasım 2007, Pazartesi., s.08
“Analiz” Sıra No: 596; 2007-111; Kasım-12

YENİÇAĞ

İmdi: Planı hazırlayanlar belli ki iyi hazırla(n)mış; çünkü, iyi çalışıyor - en azından şimdilik-; nitekim, birkaç ârizî hâl müstesnâ, bugüne kadar pek bir falso yapmadı: Sindirildiği ve tükenme noktasına getirildiği sanılan PKK, kısa sayılabilecek bir müddet zarfında dirildi/diriltildi, çok müessîr bir hâle yükseldi/yükseltildi, öyle ki şu âna kadar yürütülen askerî operasyonlardan dış dokunur ve kamuoyunu iknâ ve tatmîn edici bir te'sîr de hâsıl olabilmış bulunmuyor. Doğru-doğru, dos-doğru: Alınan netîceler hakîkaten hiç de iknâ edici değil; bir kere, sınır ötesinden gelen PKK gruplarının istihbar edil(e)meyişi, zihinlerde Türk istihbâratı hakkında ciddî suâller yaratırken, çatışma netîcelerinin performansı da düşük görünüyor: Yüz-yüzelli kişilik PKK grubunun üstüne binlerce askerle, tanklarla, helikopterlerle ve savaş uçaklarıyla gidildikten sonra, günler süren harekât netîcesinde bir miktar PKK'nın “etkisizleştirilmiş olduğu” şeklinde yapılan açıklamalar pek de anlamlı gelmiyor doğrusu; ne demek “etkisizleştirilmek”? Öldürüldü mü, yaralandı mı; ne mânâyâ geldiği belli değil! Bunun yanında, son zamanlarda, “bölge”nin sarp, engebeli, zorlu arâzi şartlarını, duvar gibi dik dağlarını, sayısız mağaralarını vb. gerekçe göstererek, *burada bu şartlar altında daha iyi netîcelerin alınamayacağını* söyleyen veya îmâ eden muhârip subayların tuhaf, anlaşılamaz ve kabûl edilemez açıklamalarını da ilâve edelim ve soralım: Ne demek bütün bunlar? O zaman, bizler, memleketimizin sarp, engebeli, zorlu, geçit vermez, sayısız mağaralar ve duvar gibi dik dağlarla örülü topraklarını terk mi edeceğiz? Fesubhanallah! Bu da yetmez; yine bâzı emekli üst düzey subayların, sanki gayri resmî sözcülükle görevlendirilmiş gibi, “*Kürt sorunu*”nda *bidâyetinden beri yanlış yapıldığını ve bidâyeti böyle kötü olanın nihâyetinin daha da kötü olacağını, bunun için de, “Kürt realitesi”nin tanınması gerektiğini* îtiraf ve hattâ federasyona gidilmesini bile teklîf ettiklerini da ekleyelim ve tekrar soralım: Ne demek bütün bunlar? Yoksa silahlı kuvvetlerimizde bir yılgınlık veya çifte başlılık mı var? Dünyanın beşinci ordusu – en azından bugüne kadar böyle biliyorduk – birkaçbin âsî şakî ile baş edemez mi oldu yoksa! Olacak gibi değil; ama, bilinmelidir ki, bu suâller zihinlere hücum ediyor ve köşe-bucakta konuşuluyor.

Yine yetmedi; PKK'nın siyâsî uzantısı olduğundan şüphe duyulmayan DTP'nin milletvekillerinin git-gide dozunu yükselttikleri cür'etkâr, pervâsız, kaba çıkışları karşısında düşülen acziyet yanında bizzat Başbakan'ın “bunları Meclis'ten atalım da dağa mı çıksınlar” şeklindeki anlamsız beyâtını ilâve etmeyi de unutmayalım ve aynı suâli soralım: Ne demek bütün bunlar? Nereye gidiyoruz?

Evet: Ne demek oluyor bütün bunlar? Nereye gidiyoruz?

**

İmdi; Abdullah Öcalan'ın yakalanmasından sonra göğsünün üstünden bir ağırlık kalktığını hisseden, artık bu işin kökünün kazınma safhasına, kanlı kâbûsun bitirilme noktasına gelindiğini düşünen Türk kamuoyu, tekrar hortlayan/hortlatılan ve her şeyi sil baştan geriye götüren bu vahîm gelişmeler karşısında bir yandan derin bir öfkeye kapılırken, diğer yandan, bu öfke ile paralel ve içten bağlantılı olan bir psişik yorgunluğa da dûçâr olmaya; büyük ümitler beslenen “Sınır Ötesi”nin yapıl(a)mayacağına, yapılsa dahi Amerika'nın “izin verdiği” sınırların dışına çıkılamayacağına ve bunun da mes'elenin kökten halli cihetinde bir getirisinin olmasının uzak bir ihtimâl olduğuna inanmaya, yâni havlu atmaya temâyül etmeye başlamış bulunmaktadır ki, işte tam da bu noktada, PKK'nın Türk topraklarından toprak koparmak için bir araç olarak başvurduğu terör, bu amacından saptırılarak, birisi, PKK terörizminin, adetâ gayesini kendi içinde taşıyan, “terör için terör” yapan lümpen nihilistlerin terörü gibi kabûl ettirilerek aslî gayesinin perdelenmesine ve diğeri de, bu kanlı eylemlerin elde etmek istediği şeyin aslında verilmeyen bir hakkın talebi olduğuna ve şimdi bu hakkın da “demokratik” metodlarla, yâni “kansız” ve “barışçı” yollardan tahsîl edilmesinin ve böylece evlâtlarımızın şehid edilmesinin de durdurulmasının önünün açılmasına yönelik olduğu gayet *'soft ve light'* bir şekilde takdîm edilen bir projenin sayfaları da kademe-kademe açılmaya başlanmış bulunmaktadır.

Böylelikle, Büyük Manevra'nın bundan sonraki açılım safhalarını da ele alabiliriz artık; Anayasa tâdîlâtı başta olmak üzere.

